

מסורת הש"ס

א) ע' מ' מולין מלך ד'ה סיון פסחים צ. יבמות פ: ע"ז נג: מל"ח מ'רע"ב כלאים פי"ז מ"ד,
ב) נפסחים 5. ב"ק יב: עו.
ג) סנהדרין ק"ג: א. קדושין נג: ב"ק יב: ב"ב קנב: נבורות נג: תמורה ט. ת"כ וירקא חובה פריש"י פרק כ"ב ה"ג, ירושל ב"ק פ"א ה"ב, ד' [נעלל את נמנות פג. מולין 5. תמורה א': כה. כרימות נב: מדה מל],
ד) ליתא בח"ג, ו) דברים סה,
ז) ע"י חמ"ו תמורה כז: ד"ה קסנר דמתלו בע"א, ח) ע"י מו"ר ב"ק מז. ד"ה מ"ט סנהדרין פ: ד"ה עובדן.

גליון הש"ס

חמ"ו ו'ה וקסבר וכו' וי"ל דנפק דובא. עיין לגיל דף פד ע"כ מוס' ד"ה ומולת:

שינויי נוסחאות

א) ג"ל ברבעו (ביש, ובינן חוש"ט)
ב) ג"ל הן (י"ש:ט)
ג) מנינות מוקצה ועובר. עובדת כוכבים נמחק (ש"ש:ט). ובכמה"י יומא נמי מנינות בקדשים קלים. וע"י דק"ס: ד' [גכ"ל נוסף וטריפת: ד' להו (י"ש:ט)
ז' [גכתה"י ר"ש לרבנן. וכה"ש פסיה"מ ל"מ ובפרי"ד ע"ש. וע"י אוח כ: ז' [כתי"פ וע"כ: ד' מועד במעי אמן קודם כו' לל"ל (י"ש:ט)
ח) [ג"ל דבתיב רב (י"ש:ט)
יא] מה היום להקריב (י"ש:ט)
יב] ג"ל להקריבו (י"ש:ט)
יג] איש איש היהודים שבכם לל"ל (י"ש:ט)
יד] קדושים משה אמת ומחיר נקט ליה דאי במעי אמן הן קדושים לא חילל עלייהו ומיחייב בחוקי. אבל משום יוצא דופן וכלאים לא אצטרך דבכל ענין מנחה. ואי"ת ואי קסבר בהוייתן הן קדושים למטה לי כו' (בי"ט וצ"ח).
טו] ג"ל והא (בי"ט וצ"ח). ומקושית הוסיף משמע דגרסו בגמ' אימא מודה ליה ר"ש לרבנן. מנ"ש בלוח ו. כ"כ התפרשים (ו"ב) וע"י הע"ב (הגרי"ם) וע"י קרי"א [בא] בגופן ואם היה המום עובר לל"ל (בי"ט).

בשלמא רוצע ונרצע משכחה לה. דליטריך למעוטינהו מלהקריב דלקדשיניהו והדר נרצעו וכיון דחזו כבר ואידחו ראוים קרינא צהו שגראו כבר ולא מימעטי מאל' פתח דאיכא למימר הכי אמר קרא ואל פתח אהל מועד לא הביאו בשגראה לצא ואחר כך שטעו בחוק

חייב אבל שער המשמלה לאחר וידוי מימעט מאל' פתח שהרי זה הביאו כשגראה לצא ומשיגא לאחר וידוי לא נראה לצא: **אלא מוקלה ונעזד**. על כרחך מקמי דלקדשינהו הוו להו מוקלה ונעזד דאי לצטר דלקדשינהו מו לא מיחסרי בהקלה ועבודה דאין אדם אוסר דבר שאינו שלו: **צה**. וכחש בעמימו דברים שיש צהס לשס ולעמימו: **לרבות קדשים קלי**. שהכופר בזהו נשבע והודה חייב עליהס אשס וגילות שהן ממון צעלים דקרינא ציה וכחש בעמימו: **דבר ערוה**. וחילל אף על המוקדשים כבר הלכך ממעטי בחוק מלהקריב קרנן דלאו בני הקרבה יניחו דכתיב (ויקרא כג) כי משחטם צהס וכל מקוס שגאמר השחמה אינו אלל דבר ערוה ועובדת כוכבים: **נראה לי דה"ג אסנן ומחיר וכלאים יוואל דופן זולדות קדשים**. כלומר הך דארשכו למעוטינהו מלהקריב קרנן ולא נפקת מאל פתח **על ז'** כרחך בשגראו כבר מיירי לא משכחת אלל זולדות קדשים ואירע להו פסול צמעי אמנ דגראו לצא אל פתח אהל מועד ח' קודם שנעשו אמתן ומחיר אס צא להקריב את אמנ היו צאן אל פתח דאי צדאקדשינהו לא משכחת לה דאין אמתן ומחיר חל על המוקדשין לפי שאינן שלו ומחיר נפקא לן בתמורה (דף ז:) ואי צדהוו אמתן והדר אקדשינהו מאל פתח נפקי וכן כלאים יוואל דופן דאי^[א] אקדשינהו משגולדו מאל פתח נפקי אלל זולדות קדשים דמעיקרא עם אמנ נראו לצא: **וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושינ**. בלידתן מתקדשות הלכך חל אמתן ומחיר עליהן אס נתן לה עובר של מוקדשין צאתן דלא קדיש עד שגולד: **בהוייתן (ה)**. לשון הוייה נקט צהו משום דמאשר יהיו לך נפקי לן ולדות קדשים ליקרב רק ז' קדשין אלו התמורות אשר יהיו לך אלו הולדות צמסכת תמורה (דף פ:) **ווריבי**. הך תלת פלוגתא דר' שמעון ורבנן צמתמי': **משום דמאיסי**. צעודן צמומן פטרי רבנן בחוק דלא מתקבלין^[ב] צפנים: **מודו ליה**. דהואיל וחזו לאחר זמן קאי צלא תעשה: **וצני יונה לא גרסינן**: **דאיחו ואידחו אימא**. אע"ג דכי עבר מומין ירלו השמא מיהא דחויין יניחו ונפטרו בחוק: **לא תשעון קן**. בצפרי^[ג] דריש ליה צמתילת ציאת הארץ היום אנו מטלטלין את המשכן ואנו אסורין צבמה ואין אנו מקריביין אלל צמשכן לפיכך כל הקרבנות כשרים להקריב משגזאו אררן י"ד שנים של ציבוס וחילוק אנו מותרין צבמה ושס לא תשעון ככל אשר אנהנו עושים פה י"א להקריב חובות ומה אנו מותרין צה איש כל הישר צעיניו נדרים ונדבות שאינן חובה עליו אלל שישרו צעיניו להתנדב כי לא צאתם עד עתה וגו' עד שצבאו אל המנוחה לשילה שאע"פ שצכנסתם לארץ צעצרכם את הירדן עדיין לא צאתם אל המנוחה: **כי עייליחו לארץ**. י"ד שנים שצכבשו ומחלקו: **ישרום סקריצו**. נדרים ונדבות הקרב^[ד] צצמת ציצור: **חובוס לא סקריצו**. איש איש י"א שצכס לא יקריב שום חובה ואפילו צצמת ציצור עד שצבאו אל המנוחה ומקריצוס. אלמלא חובות דגלגל מחוסרי זמן הס עד כי יבא שילה ויקריצוס שס וקאמר רחמנא לא תשעון אותם בגלגל ומשמע צין צצמת ציצור צין צצמת יחיד אלמלא מחוסר זמן צצמה צלא תעשה: **אי כפי**. דהנך דגלגל מחוסרי זמן קריית להו:

מילקי

יונה או קלוט לר' שמעון דכיון דלא מיסתרי באכילה לא מיסתבר דתפשיניהו קדושת אמנ אף על גב דצמעי אמנ הן קדושין: **משום דפסולא דגופייחו**. צכל דוכתי צמשמע דפסול הגוף חמיר מפסולא דאתי מעלמא כדאמריןן צפרק קמא (לעיל דף ד.) מה לשינוי קודש שכן פסולו צפסעס צסוף אלו דברים (דף עג.) נמי אמרינן כל שפסולו צגופו ישרף מיד דהא ז' דמשמע הכא איפכא לאו משום דפסול הגוף קיל אללא הכי קאמר דמוס עובר ומורין שלא הגיע זמנן הפסול תלוי צגופו ז' ואס היה מוס עובר מיד והתוריס גדלין לאלתר היו ראוין אבל אותו ואת צנו אין הפסול תלוי צגופו שיעיל לו שום מיקון דלכולי יומא לא חזי:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים קיד.

אתנן ומחיר יוצא דופן וכלאים בוואדוות קדשים. אמתן ומחיר לא מימוקס צקדשים קלים אפילו לרצי יוסי הגלילי דאף על גב דממונו היו אינו חל עליו כדדרשינן פ' כל האסורין (תמורה ז:) לכל נדר פרט לנדור: **וקסבר** ואדוות קדשים בהוייתן הן קדושים ד'. ואי"ת

למה לי קרא למעוטי הלא חולין גמורים יניחו ודינס כשאר חולין לישטט בחוק דאפילו פדיון לא צעו דאין קדושה חלה עליהן כלל כדמוכת צתמורה צפרק כ"ד מערימינן (דף כד:) דמתן אס זכר עולה ואס נקצה וצחי שלמים ופרין צגמ' ל"ל למימר אס נקצה וצחי שלמים נקצה מי קדשה צצכורה ומשני סיפא אמתן לצמהה דהקדש וקמי סיפא ילדה טומטוס או אנדרוגינוס רצצ"ג אומר אין קדושה חלה עליהן ומפרש צגמ' [שס כה.] משוס דסצר בהוייתן הן קדושים ז' ואין קדושה חלה צצבר שאין ראו ליקרב א"כ הכא נמי לא חיילא אמתן ומחיר וכלאים יוואל דופן וי"ל דהא דלמר רצצ"ג אין קדושה חלה עליהן היינו קדושת הגוף (לפדות) וליאסר צגיה ועבודה אבל קדושת דמיס איכא ליפדות שלא צמוס ולכך צעי האי קרא דלא ממעטי מפתח אהל מועד צקדש^[א] צצק צהית^[ב] ולמתן דלמר צמעי אמנ הן קדושים אפילו קדושת הגוף צחתא עלייהו דתפסתינהו קדושה דאימיה וא"ת למאן דלמר בהוייתן נמי ינימא מיגו דמתחא להן קדושת דמיס צחתא להן קדושת הגוף כדאמר צתמורה צפרק אלו קדשים (דף יט: ושס) גצי מפריש נקצה לאשס דוחק לומר רצצ"ג ז' סצר לה כרצי צמעין דלית ליה מיגו דלמר תמכר שלא צמוס ועוד דאי כרצי שמעון אפילו סצר צמעי אמנ קדושים לא חיילא עליה קדושת הגוף כדמפרש התם רבי הגוף וגס אין לפרש דשאני מפריש נקצה דחזי לשאר קרבנות ושיין מגו טפי דהא אפילו צטרפה אשכחן דאמריןן מגו צסוף יש צקרבנות (שס דף פ.) ונראה לפרש דהכא מיירי כגון דלאחר שנעשו אמתן ומחיר הקדישן או צעודן צמעי אמנ או אחר שגולדו דכיון שהקדישן צפירצו חיילא עלייהו קדושה ואי"ת ולוקמה נמי הכא כמ"ד צמעי אמנ הן קדושים וכגון שהקדיש צבמה מעוצרת ושייר העובר כר' יוחנן דלמר צפ' כ"ד מערימינן (תמורה כה.) אס שייר מששייר ועשה העובר אמתן ומחיר ואחר כך הקדישן ואע"ג דרבי יוחנן אימתוב התם הא לכסוף^[ג] מסיק כתיאי ועוד מצי לאוקומה צבמהה של חולין מעוצרת ועשה העובר אמתן ומחיר ואחר כך הקדישה^[ד] וי"ל דניחא ליה לאוקומה צפשיטות כמתן דלמר בהוייתן הן קדושים והקדישן ז' ואח"כ נמעברה ואס תאמר צהיה דלרבי מערימינן (ג"י' סס) דדייק ארצצ"ג דסצר בהוייתן הן קדושין מרישא נמי הוה מצי למידק הכי דאס נקצה וצחי שלמים דאוקומנא צבמהה דהקדש ואי צמעי אמנ הן קדושות לא היה יכול להפקיע קדושת הולד ויש לומר דנטר עד סיפא ומפרש לה וה"ה לרישא ואס תאמר צסוף צבמה המקשה (חולין ע.) דמתן המצברת שהפילה שילהי ישליכנה לכלבים וצמוקדשין תקצר ומפרש צגמ' (סס:) משוס דרובא צר מיקדש היא על כרחך מדקאמר תקצר קסצר צמעי אמנ הן קדושין דאי בהוייתן אמאי תקצר הא לא חיילא קדושה אלל צחי להקרבה כדפריש' ואס כן כולה צר מיקדש היא ואמאי נקט רובא דאפי' אללאים ונדמה תפסה קדושת אימיה אי צמעי אמנ הן קדושים כדאשכחן צתמורה צסוף יש צקרבנות (דף פ.) דאמריןן גצי כלאים טומטוס ואנדרוגינוס דאי אתה מואל אלל זולדות קדשים ולכל הפחות אתיא כמתן דלמר צמעי אמנ הן קדושים * ויש לומר דנקט רובא ולא כולה משום דאיכא דמות

קדושין. כטליתין הן קדושים ולא צמעי אמנ (מנחות פג. מכת"י תמורה א.). ולהכי נקט לשון צמייקת. משום דהא זולדות קדשים קדושים נפקא לן צפי"ק דנכרות מיהו לך, דכתיב רק קדשין אלו התמורות, אשר יהיו לך אלו הזולות (מנחות סט וכע"ז כריתות כב:)

עין משפט ונר מצוה

יז א מ"י פ"ד מהלכות אסורי מצות ה"ה:

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ומקלה מעל בידהו ובחש בעמימו בפקדון או בתשומת ד' או בגזל או עשק את עמימו:

ויקרא ה. כא
2. לא תעשון ככל אשר אנהנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו:
דברים יב, ח

מוסף רש"י

ומעלה מעל בה'. ומחש בעמימו, גצי שנומת הפקדון חמיב (ב"ב יבא.) ושצב על שקר וחזר והודה והיול את אשמו (ושב"ט ב"ב קבג:)
לרבות קדשים קלינא שהן ממונו. הא דכתיב ה' לרבות קדשים קלים, אשס הפקוד צבמה שלמים אלל חביו וכפר ושצב והודה משלס קין וחמש ואשס (ב"ק שס כבודות נג: תמורה ה.) אפי"ג דאין נשבעין על ההקדשות והשצב עליהן והודה אינו מביא אשס של טעושת הפקדון דומחש בעמימו חמיב, הני ואמרכו להו מכה', ומחש בעמימו נמי קלינא צבמה לפי שכן ממונו (קדושין נב: ובבב"ב ב"ק יבא.)
לקרינא ציה ה' ובעמימו, דכתיב ומעלה מעל ה' ויחש בעמימו יתלס, ושמלס יש צהס לה' ובעמימו (כבודות שס.) שכן ממונו על חביו וקרעין ציה ה' ומחש בעמימו ומחש (ב"ק שס.) כשאר גזל ממונו, שהרי ממונו הן, ויחש היעור של ואין לצבחה צבן אלל אימוריס ולכסן חזה וסוק, וכה' ובעמימו קדושי, דהיינו שלמים, שאימוריס לה' והשבר נעלימס, וכן מעילה דהכא אינו אלל נמי שיי' וכן האו אומר (דהיי"ד טו) ומעל צה' אלהיו, וכן צבוחס האו אומר (צמדבר ה) איש איש כי פשטה אשמו ומעלה ט מעל צחרי"כ, דהא מעילה ממש ליכא צלמלים, כדפרישת דמעמיטי להו צחרי"כ מדכתיב קדשי ה' צבחה מן הפקדש גצי מעילה (שב"ט ב"ב שס) בהוייתן הן קדושים. כטליתין הן קדושים ולא צמעי אמנ (מנחות פג. מכת"י תמורה א.). ולהכי נקט לשון צמייקת. משום דהא זולדות קדשים קדושים נפקא לן צפי"ק דנכרות מיהו לך, דכתיב רק קדשין אלו התמורות, אשר יהיו לך אלו הזולות (מנחות סט וכע"ז כריתות כב:)